C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-718/26 Judecătoria Orhei, sediul Rezina

Judecător Ludmila Tetiu

D E C I Z I E
În numele Legii

18 iunie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

În completul compus din:
Preşedintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Cristina Prisacari

a examinat, în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul avocatului Șova Ion în interesele contravenientului Vetrican Sergiu, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 decembrie 2025, adoptată în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința lui Vetrican Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 23.10.2025, de către agentul constatator, subofiţer superior de sector al SP nr.2 a IP Şoldăneşti, Celpan Andrei, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 nr.418718 în privinţa lui Vetrican Sergiu, *pe faptul* că, la data de 12.10.2025, ora 19:10, în *****, având emis în privinţa sa Ordin de restricţie cu nr.141 din 09.10.2025, ora 01:10, a revenit la domiciliu la data de 12.10.2025, ora 19:10, fapt pentru ce, s-a eschivat intenţionat de la executarea cerinţelor Ordinului de restricţie de urgenţă.

Astfel, acțiunile lui Vetrican Sergiu au fost calificate de către agentul constatator din cadrul IP Şoldăneşti, Celpan Andrei, în baza art. 318[1] Cod contravenţional „Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă”.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) Cod contravenţional, la data de 07.11.2025, agentul constatator a expediat materialele cauzei contravenţionale în instanţa de judecată pentru aplicarea sancţiunii contravenţionale în baza art.

318[1]Cod contravenţional, în privinţa lui Vetricean Sergiu, conform competenţei pentru examinare în fond şi adoptarea deciziei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 decembrie 2025 Vetricean Sergiu, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod Contravenţional și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 50 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Conform art. 37 alin. (5) Cod contravenţional, s-a obligat contravenientul Vetricean Sergiu, să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul și i s-a adus la cunoştinţa, că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Nefiind de acord cu hotărârea, avocatul Şova Ion în interesele contravenientului Vetricean Sergiu a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului și casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09.12.2025, cu încetarea procesului contravenţional în privința lui Vetricean Sergiu întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional.

În motivarea recursului a invocat următoarele considerente:

Susține că Vetricean Sergiu a luat cunoştinţă cu Ordinul de restricţie de urgenţă nr. 141 din 09.10.2025 la data de 23.10.2025.

Actul întitulat „Informaţie despre drepturile şi obligaţiile agresorului în legătură cu eliberarea ordinului de restricţie dc urgenţă/ordonanţei de protecţie" nu este datat (f.d.22), acest act a fost semnat la 23.10.2025 de către Vetricean Sergiu, în ziua în care i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 418718.

Susține recurentul că, Ordinul de restricţie de urgenţă nr. 141 din 09.10.2025 (f.d.19, 20) nu a fost semnat de către Vetricean Sergiu, fiindcă a fost întocmit în lipsa ultimului. În acelaşi timp, în ordinul de restricţie de urgenţă nr. 141 nu este specificată modalitatea prin care i-a fost adus la cunoştinţă lui Vetricean Sergiu, ori a aflat în mod informal despre ordinul de restricţie de urgenţă nr. 141 de la Vetricean Daniela la data de 12.10.2025, ziua în care Vetricean Sergiu a mers la domiciliul comun pentru a-şi lua nişte lucruri personale. Imediat ce a aflat de la soţia sa despre existenţa acestui ordin de restricţie de urgenţă, Vetricean Sergiu a părăsit domiciliu comun, deplasându-se la casa părintească din aceeaşi localitate.

Procesul-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură (ordin de restricţie de urgenţă, ordonanţă de protecţie) din 09.10.2025 (f.d.21) nu conţine semnătura lui Vetricean Sergiu, precum că ordinul nr. 141, i-a fost adus la

cunoştinţa. Procesul-verbal respectiv conţine doar semnătura asistentului social *****.

Potrivit declaraţiilor asistentului social *****, Vetricean Sergiu a fost informat de către agentul constatator despre eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă nr. 141 la data de 09.10.2025, iar aceste declaraţii nu corespund adevărului.

De jure, condamnarea pentru art. 318[1] Cod contravenţional presupune, mai întâi de toate, ca ordinul de restricţie să fi fost adus la cunoştinţa persoanei acuzate în mod oficial, clar şi verificabil. În lipsa comunicării, ordinul rămâne inopozabil destinatarului său. Prin urmare, nu poate exista „neexecutare" culpabilă şi nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei.

În dreptul contravenţional, vinovăţia şi dovedirea acesteia sunt condiţii indispensabile ale răspunderii: Codul contravenţional consacră prezumţia de nevinovăţie şi sarcina probei (persoana este nevinovată până la dovedire; nimeni nu e obligat să-şi dovedească nevinovăţia).

Cu referire la art. 466 Cod Contravenţional, elementul premisă: ordinul trebuie să fie opozabil (comunicat verificabil) anterior pretinsei încălcări.

Art. 318[1] Cod contravenţional sancţionează neexecutarea ordinului de restricţie. În acelaşi timp, din punct de vedere juridic, „neexecutarea" presupune că persoana vizată: a cunoscut (în sens juridic, nu informal) existenţa ordinului şi conţinutul lui; a avut posibilitatea reală de conformare; a încălcat obligaţia, cu intenţie.

În speţă, data pretinsei încălcări este fixată de instanţă la 12.10.2025. Or, dacă ordinul nu a fost adus la cunoştinţă în mod oficial până la acea dată, lipseşte însăşi premisa obligaţiei - deci lipseşte elementul obiectiv (obligaţie opozabilă) şi, inevitabil, elementul subiectiv (vinovăţie).

Având în vedere faptul că hotărârea atacată reţine că încălcarea a fost comisă la 12.10.2025, iar dosarul conţine acte a căror valoare probatorie depinde de clarificarea comunicării, instanţa de judecată era obligată să stabilească cu precizie: data comunicării; modalitatea comunicării; conţinutul obligaţiilor comunicate. În absenţa unei asemenea stabiliri, nu se poate afirma existenţa elementelor constitutive ale art. 318[1] Cod contravenţional, ceea ce atrage incidenţa art. 466 lit. e) Cod Contravenţional.

Mai mult, în speţă este incident şi temeiul prevăzut la art. 466 lit. d) Cod contravenţional (hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, ori motivarea contrazice dispozitivul/este neclară).

Într-o cauză în care răspunderea depinde de o premisă factual-juridică (comunicarea ordinului), motivarea trebuie să răspundă explicit: când şi cum ordinul a devenit opozabil. Simplul fapt că ordinul există în dosar nu echivalează cu opozabilitatea sa.

Hotărârea atacată (prin însăşi concluzia de vinovăţie la 12.10.2025) presupune că ordinul era opozabil înainte de acea dată, însă (din perspectiva recursului) este decisiv dacă instanţa a motivat de ce probele confirmă comunicarea şi de ce dubiul a fost înlăturat. Or, absenţa unui raţionament verificabil echivalează cu motivare insuficientă.

Mai mult, într-o procedură sancţionatorie, instanţa trebuie să explice cum a asigurat contradictorialitatea şi cum a evaluat probele în lipsa organului constatator (în special când există cerere de amânare şi când apărătorul a susţinut imposibilitatea examinării).

Astfel, conchide, că din perspectiva art. 466 lit. e) Cod contravenţional, hotărârea este nelegală deoarece nu se demonstrează, în mod compatibil cu standardele procesului echitabil (latura penală), că ordinul de restricţie a fost adus la cunoştinţă recurentului într-o manieră oficială şi verificabilă anterior datei de 12.10.2025, dată fixată de instanţă ca moment al „încălcării".

Din perspectiva art. 466 lit. d) Cod contravenţional, hotărârea este nelegală deoarece nu conţine o motivare verificabilă asupra: premisei comunicării ordinului de restricţie de urgenţă nr. 141; modului în care a fost înlăturat dubiul; consecinţelor judecării repetate în lipsa agentului constatator, în pofida cererii de amânare şi a obiecţiei apărării.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului de către părțile la proces careva referințe nu au fost depuse.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul avocatului Ion Șova în interesele contravenientului Vetrican Sergiu, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 decembrie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 470 alin. (3) Cod contravențional, potrivit căruia se reglementează, că instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: *1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.*

Se menționează că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

Deci, dispozițiile art. 466 lit. d) Cod contravențional, care statuează că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art.462 alin.(1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În argumentarea soluției adoptate, Colegiul penal menționează că, instanța de fond a examinat cauza contravențională în privința contravenientului Vetrican Sergiu de comiterea contravenției prevăzute de art. 318^1 Cod contravențional, în ordinea stabilită, cu respectarea normelor procesuale, a verificat circumstanțele cauzei prin prisma art. art. 448, 456, 457-458, 460-463 Cod contravențional, corect ajungând la concluzia privind vinovăția ultimului în comiterea contravenției incriminate.

Colegiul penal reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Conform prevederilor art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În temeiul prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În motivarea soluției Colegiul reține că, din conținutul hotărârii contestate se desprinde constatarea de către instanța de fond a faptei contravenționale săvârșite de către Vetricean Sergiu, care se încadrează pe deplin la prevederile *art. 318[1] Cod contravenţional* și anume, n*eexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Examinând recursul declarat de către avocatul Ion Şova în interesele contravenientului Vetricean Sergiu, în prezenta cauză Colegiul penal consideră

că, argumentele acestuia reprezintă un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată și nu pot constitui temei de casare a acesteia, mai mult decât atât, prima instanța destul de clar și cert a motivat aprecierea ce ține de soluția emisă pe caz, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

În acest context, instanța de fond just a reținut, că fapta comisă de Vetrican Sergiu și-a găsit deplină confirmare susținută prin: raportul privind recepţionarea informaţiei telefonice despre comiterea unei fapte ilicite din 12.10.2025; procesul-verbal de consemnare a plîngerii-verbale din numele victimei Vetrican Daniela, din 12.10.2025; procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 12.10.2025; procesul-verbal de audiere a victimei Vitrican Daniela din 12.10.2025; raportul privind înregistrarea contravenţiei din 13.10.2025; ordinul de restricţie de urgenţă nr.141 din 09.10.2025; procesul-verbal de audiere a martorului ***** din 13.10.2025; procesul-verbal de audiere a martorului minor ***** din 15.10.2025; certificatul cu nr.169 din 13.10.2025, eliberat de Primăria. s.Rogoheni, r.Şoldăneşti; caracteristica pe numele lui Vetrican Sergiu şi Vetrican Daniela, potrivit cărora ambii soţi sunt caracterizaţi negativ; ancheta socială de examinare a condiţiilor materiale de trai a familiei Vetrican, în care cresc şi se educă 3 copii minori; procesul-verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional; revindecarea şi cazierul judiciar pe numele lui Vetrican Sergiu; procesul-verbal contravenţional MAI06 nr.418718 din 23.10.2025.

Subsidiar, instanţa nu a stabilit încălcarea a careva drepturi şi libertăţi ale lui Vetrican Sergiu, procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 nr.418718, fiind întocmit la data de 23.10.2025, în prezenţa făptuitorului, cu explicarea tuturor drepturilor şi obligaţiilor procedurale prevăzute de art.34, 378, 384 şi 448 Cod contravenţional, ultimul semnând procesul-verbal la toate rubricile, fapt confirmat prin menţiunea efectuată în procesul-verbal, fără a invoca careva obiecţii.

Mai mult, conform Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie ordinul de restricţie de urgenţă reprezintă un act administrativ emis de poliţie, prin care sunt aplicate măsuri de protecţie menite să asigure înlăturarea imediată a agresorului din locuinţa familiei supuse violenţei şi stabilirea unor interdicţii prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii actelor de violenţă, garantând astfel siguranţă victimei şi altor membri ai familiei în locuinţa lor şi în afara acesteia.

Astfel, Colegiul penal relevă, că instanţa de fond just a ajuns la concluzia, că vinovăţia lui Vetrican Sergiu, în comiterea contravenţiei prevăzute de art.318^1 din Codul contravenţional, este dovedită integral, dincolo de orice dubiu rezonabil.

Pe lângă aceasta, la calificarea acţiunilor lui Vetricean Sergiu, instanţa a luat în consideraţie prevederile art.121 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, potrivit căruia în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie.

Ordinul de restricţie de urgenţă se eliberează pentru o perioadă de până la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor - reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie.

Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordinul de restricţie de urgenţă se exercită de către angajaţii postului sau ai sectorului de poliţie din localitate în modul prevăzut de lege. Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie. Victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie.

La fel, potrivit prevederilor art.152 alin.(6) din Legea citată, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă/ordonanţei de protecţie atrage răspundere conform legii. Astfel, făptuitorul Vetricean Sergiu, întruneşte semnele subiectului special al contravenţiei prevăzute de art.3181 din Codul contravenţional.

Astfel, la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, au stat probe acumulate legal, din care rezultă că la data de 12.10.2025, Vetricean Sergiu a încălcat ordinul de restricţie de urgenţă care a fost întocmit la data de 09.10.2025, ora 01:10 de către angajaţii IP Şoldăneşti şi înregistrat în Registru de evidenţă.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 Cod contravențional, instanța de recurs reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care au fost fixate încălcările admise corespunzător opiniei agentului constatator, care a depistat nemijlocit încălcările admise, din care denotă fixarea legală a contravenției, prin fotografiile anexate.

Referitor la susținerile privind pretinsa apreciere incompletă a probelor și lipsa unei examinări obiective a cauzei, Colegiul constată că, instanța de fond a analizat materialul probator administrat în cauză, a examinat circumstanțele relevante și a expus în mod suficient considerentele care, au fundamentat concluzia privind existența contravenției și vinovăția contravenientului Vetrican Sergiu.

Dezacordul recurentului față de modul de apreciere a probelor nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru casarea hotărârii, atât timp cât această apreciere s-a realizat cu respectarea regulilor prevăzute de Codul contravențional.

Instanța de recurs respinge și susținerile privind încălcarea prezumției de nevinovăție. Din actele dosarului rezultă că, contravenientului, i-a fost oferită posibilitatea de a formula poziția de apărare, de a prezenta probe, faptul că, instanța nu a împărtășit argumentele apărării nu echivalează cu încălcarea garanțiilor procesuale prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu privire la afirmațiile recurentului privind pretinsele vicii ale procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul constată că, acestea nu sunt de natură să atragă nulitatea actului.

Ce ține de invocarea recurentului, precum că procesul-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură (ordin de restricţie de urgenţă, ordonanţă de protecţie) din 09.10.2025, nu conţine semnătura lui Vetrican Sergiu, precum că ordinul nr. 141 i-a fost adus la cunoştinţa, că conţine doar semnătura asistentului social *****, precum și faptul, că ordinul de restricţie de urgenţă nr. 141 din 09.10.2025, nu a fost semnat de către Vetrican Sergiu, a fost întocmit în lipsa lui, că nu este specificată modalitatea prin care i-a fost adus la cunoştinţă lui Vetrican Sergiu, a aflat în mod informal despre ordinul de restricţie de urgenţă nr. 141 de la Vetrican Daniela la data de 12.10.2025, *se atetstă că*:

În aspectul dat, Colegiul reține, *că potrivit procesului-verbal de audiere al persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional din 23.10.2025, Vetrican Sergiu,* fiind audiat de către agentul constattaor A. Celpan, *a declarat, că la data de 12.10.2025, după amează a venit la domiciliul din satul Rogojeni*, r-l Șoldănești, unde la moment stau copiii și soția Vetrican Daniela, *cu scopul să-și i-a lucrurile personale*, după care a plecat la părinții săi, ***deoarece avea ordin de restricție de urgență întocmit la data de 09.10.2025 până la 19.10.2025***, *fapt care confirmă că contravenientul a cunoscut despre ordinul de restricție de urgență din 09.10.2025, întocmit în privința sa* (f.d.49).

Mai mult, potrivit procesului-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură (ordin de restricție de urgență, ordonanței de protecție) din

09.10.2025 a fost consemnat de către Vetricean Sergiu cu mențiunea „*am făcut cunoştinţă*” (f.d.34-35).

În continuare, instanța de recurs menționează că susținerile privind comunicarea actului procedural la o dată ulterioară nu demonstrează existența unei încălcări procedurale care să fi influențat soluționarea cauzei. *Recurentul a avut cunoştinţă de existența ordinului încheiat în privința sa,* fiind întocmit procesul-verbal respectiv și contrasemnat de către ultimul, și și-a exercitat efectiv dreptul de acces la instanță, *astfel încât scopul garanțiilor procedurale prevăzute de lege a fost realizat.*

În ceea ce privește alegația apărării referitor la lipsa elementelor constitutive ale contravenției și solicitarea de încetare a procesului contravențional, Colegiul reține că, această critică reprezintă o reiterare a apărărilor formulate în fața instanței de fond, asupra cărora aceasta s-a pronunțat printr-o analiză corespunzătoare a probelor administrate. Totodată, nu au fost prezentat în calea de atac elemente noi de fapt sau de drept, care să infirme concluziile instanței de fond, ori să conducă la concluzia inexistenței faptei contravenționale prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional.

Astfel Colegiul notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotîrîrii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

În consecință, instanța de recurs apreciază că hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina este legală și întemeiată, fiind pronunțată în urma unei examinări complete și obiective a materialelor cauzei, cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual. Motivele invocate în recurs, exprimă în esență, dezacordul acesteia cu soluția adoptată de instanța de fond, fără a evidenția încălcări de natură să determine modificarea sau casarea hotărârii atacate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul avocatului Ion Șova în interesele contravenientului Vetricean Sergiu și a menține hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 decembrie 2025, fără modificări.

În corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Șova Ion în interesele contravenientului Vetricean Sergiu, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 decembrie 2025, adoptată în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința

lui Vetricean Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele ședinței, judecător **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Cristina Prisacari**